

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	9
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	11
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	12
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	14
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	17
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	19

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 26/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wystarczającą podstawą uczestnictwa wierzyciela – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, realizującego należności z tytułu składek i innych świadczeń w ramach ubezpieczenia społecznego, w dokonywanym przez sąd podziale sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości, jest administracyjny tytuł wykonawczy, czy też dla spełnienia wymogu art. 1036 k.p.c. w zakresie obowiązku przedłożenia przez zgłaszającego się wierzyciela tytułu wykonawczego konieczne jest uprzednie zaopatrzenie administracyjnego tytułu wykonawczego w sądową klauzulę wykonalności?”

III CZP 27/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie z powództwa żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej o zapłatę należności z tytułu świadczenia pieniężnego w wysokości kwoty uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego w ostatnim dniu pełnienia służby, przysługującego na podstawie art. 95 punkt 1 ustawy z dnia 11 września 2003 roku o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (tekst jedn.: Dz. U. Nr 141 z 2008 roku, poz. 892 ze zm.) stwierdzonej ostateczną decyzją wydaną przez dowódcę jednostki, w której żołnierz odbywał służbę, której

wojskowy organ emerytalny odmawia wykonania w całości oraz czy dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie o zapłatę odsetek za opóźnienie w zapłacie należności z opisanego wyżej tytułu?”

III CZP 28/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 102 § 1 dekretu z dnia 11 października 1946 r. Prawo rzeczowe (Dz. U. Nr 57, poz. 319 z późn. zm.), miał zastosowanie do wniosku złożonego po dniu 1 stycznia 1947 r. na podstawie art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. Nr 50, poz. 279 z późn. zm.) w zw. z art. XXXIX § 2 dekretu z dnia 11 października 1946 r. Przepisy wprowadzające prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych (Dz. U. Nr 57, poz. 321 z późn. zm.) o przyznanie prawa własności czasowej?”

III CZP 29/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest cofnięcie przez pozwanego zarzutu zapisu na sąd polubowny na etapie postępowania zażaleniowego, wywołanego zaskarżeniem postanowienia sądu, który wydał rozstrzygnięcie w przedmiocie zasadności tego zarzutu?”

III CZP 30/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy na podstawie art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 20 sierpnia

1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186) dopuszczalne jest wykreślenie przez sąd rejestrowy z urzędu z rejestru członków zarządu spółdzielni, po uprzednim dokonaniu przez ten sąd samodzielnej oceny istnienia i ważności uchwał właściwego organu spółdzielni dotyczących powołania zarządu, a stanowiących podstawę wpisu – w odniesieniu do już dokonanego wpisu, czy też decyzja tego sądu (po tym jak dokonał wpisu zarządu spółdzielni do rejestru w oparciu o posiadane dokumenty) powinna być poprzedzona prawomocnym przesądzeniem na drodze procesowej kwestii istnienia i ważności tych uchwał – w sytuacji gdy nieważność uchwał nie wynika wprost z ich treści?

2. Czy członkowie zarządu spółdzielni, wykreśleni z rejestru przez sąd rejestrowy działający w trybie art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186), są zainteresowanymi w rozumieniu art. 510 § 1 k.p.c. w sprawie o wykreślenie z urzędu z rejestru ich imion i nazwisk, a w konsekwencji – czy w sytuacji braku odpowiedniej uchwały właściwego organu spółdzielni o ich odwołaniu z funkcji członków zarządu, są legitymowani do zaskarżenia postanowienia sądu rejestrowego o ich wykreśleniu z urzędu z rejestru?”

III CZP 31/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sąd nadaje klauzulę wykonalności przeciwko wspólnikom spółki jawnej na podstawie art. 778¹ k.p.c. po wykreśleniu spółki z rejestru?”

III CZP 32/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wezwanie do udziału w procesie gminy stosownie do treści art. 45 ust. 3 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 398 z późn. zm.) oznacza, że po stronie osoby zajmującej lokal mieszkalny bez tytułu prawnego i gminy istnieje współuczestnictwo konieczne w zakresie żądania eksmisji i w zakresie określenia odszkodowania?”

III CZP 33/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Sąd Rejestrowy jest władny dokonać wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego – Rejestru Dłużników Niewypłacalnych uczestnika na podstawie art. 55 pkt 4 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186 ze zm.) mimo tego, że treść postanowienia będącego podstawą wpisu nie odpowiada treści wyżej powołanego przepisu, a w szczególności, gdy uczestnik nie został prawomocnie pozbawiony prawa pełnienia funkcji we wszystkich podmiotach tam wymienionych?”

III CZP 34/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku, gdy organ administracyjny wydał na podstawie art. 97 ust. 1 i art. 99 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o go-

spodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm.) decyzję o podziale nieruchomości zawierającą warunek, że przy zbywaniu działek wydzielonych zostanie ustanowiona służebność drogowa, zapewniająca dostęp do drogi publicznej lub nastąpi sprzedaż udziału w prawie własności do działki będącej tzw. drogą wewnętrzną, czynność prawna polegająca na przeniesieniu prawa własności wydzielonej działki w drodze sprzedaży bez jednoczesnego ustanowienia odpowiedniej służebności drogowej lub przeniesienia udziału w prawie własności drogi wewnętrznej byłaby nieważna jako sprzeczna z ustawą (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 93 ust. 3 i art. 99 u.g.n.)?”

III CZP 35/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy przepis art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (Dz. U. Nr 149, poz. 1076 ze zm.) znajduje zastosowanie do świadczeniodawcy, który nie posiadał w dniu 30 czerwca 2006 r. umowy z Narodowym Funduszem Zdrowia o udzielanie świadczeń w zakresie opieki zdrowotnej, a który po tej dacie przejął mienie zlikwidowanego, spełniającego ten warunek, publicznego zakładu opieki zdrowotnej oraz wstąpił w stosunki pracy z pracownikami tego zakładu?

a w przypadku odpowiedzi pozytywnej:

2. W jaki sposób należy ustalić kwotę bazową, stanowiącą podstawę wzrostu wynagrodzenia, na podstawie przepisów w/w ustawy, w umowach zawartych przez takiego świadczeniodawcę z Narodowym Funduszem Zdrowia w latach 2006 – 2007?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 3/09 – z dnia 5 marca 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu

1. Sądowy tytuł wykonawczy wydany przeciwko dłużnikowi, co do którego następnie ogłoszono upadłość nie traci z mocy prawa wykonalności w części, co do której wierzytelność nim stwierdzona została umieszczona na prawomocnej liście wierzytelności sporządzonej w toku postępowania upadłościowego.

2. Samo umieszczenie wierzytelności na prawomocnej liście wierzytelności, sporządzonej w toku postępowania upadłościowego, nie stanowi zdarzenia określonego w art. 840 § 1 punkt 2 k.p.c.

III CZP 4/09 – z dnia 5 marca 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie

1. Przepis art. 788 § 1 k.p.c. ma zastosowanie również w sytuacji, gdy uprawnienie objęte tytułem egzekucyjnym przeszło na inną osobę w drodze przelewu po wszczęciu postępowania egzekucyjnego.

2. Przepis art. 192 pkt 3 k.p.c. nie ma zastosowania w postępowaniu egzekucyjnym.

III CZP 6/09 – z dnia 5 marca 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi:

„Czy posiadacz nieruchomości, który posiadał ją na podstawie stosunku użyczenia i poczynił na tej nieruchomości nakłady zwiększające jej wartość (nakłady użyteczne), może dochodzić zwrotu wartości tych nakładów od osób, które są właścicielami nie-

ruchomości w dacie orzekania o zwrocie nakładów, czy też od osób, które były właścicielami w czasie, kiedy nakłady zostały dokonane oraz czy podstawą żądania zwrotu tych nakładów jest przepis art. 226 k.c. w związku z przepisem art. 230 k.c., czy też przepisy regulujące stosunek użyczenia, odsyłające w tym zakresie do przepisów o prowadzeniu cudzych spraw bez zlecenia (art. 713 k.c. w związku z art. 753 § 2 k.c.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 5/09 – z dnia 19 marca 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Do nadania klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. na rzecz osoby, która nabyła od syndyka masy upadłości wierzytelność objętą tytułem egzekucyjnym, wymagane jest przedłożenie zezwolenia przewidzianego w art. 131 § 1 pkt 5 i art. 140 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 ze zm.).

III CZP 8/09 – z dnia 19 marca 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi:

„Czy w sprawie o ochronę dóbr osobistych pobiera się jedną, stałą opłatę sądową określoną w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 1676, poz. 1398 ze zm.) bez względu na charakter zgłoszonych w niej roszczeń (niemajątkowych bądź majątkowych), czy też opłata powyższa dotyczy wyłącznie roszczeń niemajątkowych o ochronę dóbr osobistych?”

postanowiono przekazać zagadnienie do rozstrzygnięcia powiększonemu składowi Sądu Najwyższego.

III CZP 11/09 – z dnia 19 marca 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy:

„Czy w procesie z powództwa uposażonego z umowy renty odroczonej, po uprzednim zwaloryzowaniu prawomocnym wyrokiem sądu wysokości renty na dzień rozpoczęcia jej wypłaty, o zasądzenie dalszej wynikającej z umowy kwoty corocznego podwyższenia renty, pozwane Towarzystwo Ubezpieczeniowe może podnieść zarzuty dotyczące nadmiernej, podwójnej waloryzacji w oparciu o art. 358¹ § 3 k.c., czy też jedynym sposobem jej obrony przed nadmierną waloryzacją i obciążeniem jest konieczność wytoczenia powództwa wzajemnego bądź osobnego powództwa w oparciu o przepis art. 357¹ k.c.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CSK 100/08 – wyrok z dnia 17 października 2008 r.

Odpowiedzialność zbywcy wierzytelności za wady prawne przelanej wierzytelności wynika ze stosunku zobowiązaniowego leżącego u podstaw przelewu.

I CSK 106/08 – wyrok z dnia 17 października 2008 r.

Inwestor odpowiada solidarnie wraz z wykonawcą wobec podwykonawcy na podstawie art. 647¹ § 5 k.c. tylko wtedy, gdy rezultat świadczenia podwykonawcy stał się składnikiem obiektu stanowiącego przedmiot świadczenia wykonawcy w ramach umowy o roboty budowlane.

I CSK 204/08 – wyrok z dnia 5 listopada 2008 r.

Zasada akcesoryjności zobowiązania poręczyciela nie ma charakteru bezwzględnie obowiązującego.

IV CSK 292/08 – wyrok z dnia 27 listopada 2008 r.

Okoliczności mogące stanowić podstawy skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego wniesionej po dniu 16 października 2005 r. określa obowiązujący od dnia 17 października 2005 r. art. 1206 k.p.c.; jednak ocena zdarzeń, które nastąpiły wcześniej, pod kątem ziszczenia się tych okoliczności, powinna być dokonywana według przepisów dotychczas obowiązujących.

I CSK 205/08 – wyrok z dnia 17 grudnia 2008 r.

Przewidziana w art. 64 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.) solidarna odpowiedzialność banków za szkodę wyrządzoną nienależytym wykonaniem polecenia przelewu bankowego jest odpowiedzialnością ustawową (*ex lege*), od której bank uczestniczący w przeprowadzeniu rozliczenia pieniężnego może się uwolnić tylko w przypadku zaistnienia siły wyższej.

I CSK 244/08 – wyrok z dnia 17 grudnia 2008 r.

Opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego obciąża podmiot wpisany do księgi wieczystej jako użytkownik wieczysty, niezależnie od tego, czy podmiot ten faktycznie z gruntu korzysta (art. 238 k.c.).

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 6/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarte w treści przepisu art. 22 § 2 k.k. określenie «czynu zabronionego, którego nie usiłowano dokonać» dotyczy jedynie czynu, do którego nakłania podżegacz, przesądzając tym samym, że możliwość zastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary bądź odstąpienia od jej wymierzenia ograniczona jest wyłącznie do podżegacza, który swoim zachowaniem wywołał u nakłanianego zamiar popełnienia czynu zabronionego (podżeganie dokonane), choć czynu tego nie usiłowano dokonać i w związku z powyższym nie odnosi się do podżegacza, który po ukończeniu czynności nakłaniania nie wywołał jednak u osoby nakłanianej zamiaru podjęcia określonej czynności (usiłowanie podżegania), a jeśli tak, to czy zakres odpowiedzialności karnej podżegacza, którego czyn pozostał w stadium usiłowania, wyznacza przepis art. 14 § 1 k.k. bądź też czyn o konstrukcji tego rodzaju pozostaje na gruncie obowiązującego kodeksu karnego zachowaniem bezkarnym, jako postać podwójnego rozszerzenia zakresu czynu zabronionego w typie ustawowym?»

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 35/08 – z dnia 26 marca 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Przestępstwo określone w art. 265 § 1 k.k. ma charakter powszechny, a zatem może być popełnione przez każdą osobę odpowiadającą ogólnym cechom podmiotu przestępstwa, która ujawnia informacje stanowiące tajemnicę państwową lub wbrew przepisom ustawy informacje takie wykorzystuje.

I KZP 39/08 – z dnia 26 marca 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie:

„Czy przesłanie do sądu pisma procesowego – apelacji w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu o jakim mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2001 r. Nr 130, poz. 1450 ze zm.) czyni zadość, w kontekście brzmienia art. 5 ust. 2 wskazanej ustawy, wynikającym z art. 105 § 1 k.p.s.w. i art. 119 § 1 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.s.w. wymogom formalnym apelacji, jako pisma procesowego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 2/09 – z dnia 26 marca 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu:

„Czy przedmiotem ochrony typów czynów zabronionych z art. 152 § 1 k.k. i art. 152 § 2 k.k. obok życia dziecka poczętego jest zdrowie lub życie kobiety w ciąży, a co za tym idzie, czy jest ona

osobą pokrzywdzoną według art. 49 § 1 k.p.k. i może występować w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

V KK 74/08 – wyrok z dnia 19 listopada 2008 r.

Dokonywanie wykładni polega na zastosowaniu wszystkich metod (językowej, systemowej i funkcjonalnej). Zasada pierwszeństwa wykładni językowej nie oznacza, że w tym procesie wolno zignorować wykładnię systemową i funkcjonalną, a niekiedy także historyczną.

IV KZ 82/08 – postanowienie z dnia 12 grudnia 2008 r.

Po otrzymaniu przez sąd opinii (pisma) obrońcy z urzędu skazanego o braku podstaw do wniesienia kasacji (art. 84 § 3 k.p.k.), prezes sądu informuje skazanego o stanowisku jego obrońcy, pouczając jednocześnie o prawie do wniesienia kasacji, przez ustanowionego przez skazanego obrońcę z wyboru, w terminie 30 dni od daty otrzymania pisma (art. 16 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 524 § 1 k.p.k.).

I KZP 24/08 – postanowienie składu 7 sędziów z dnia 27 stycznia 2009 r.

1. W odróżnieniu od przepisu art. 60 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.), który przewiduje możliwość wystąpienia, przez wskazane tam podmioty, z tzw. abstrakcyjnym zagadnieniem prawnym powstałym na tle rozbieżności w wykładni prawa przez sądy, przepis art. 59 tej ustawy dotyczy tzw. pytań konkretnych, a więc zagadnień pojawiających się przy rozpoznawaniu określonej sprawy w związku z po-

ważnymi wątpliwościami odnośnie wykładni przepisów mających zastosowanie w tej sprawie, a tym samym ich rozstrzygnięcie musi mieć znaczenie dla wydania orzeczenia w sprawie, w której wystąpiono z zagadnieniem prawnym. Sytuacja jest zatem podobna jak na gruncie art. 441 k.p.k., z tym że dotyczy innego układu procesowego, w jakim pojawia się to zagadnienie, a powodem wystąpienia są jedynie „poważne wątpliwości co do wykładni prawa” i to powzięte przez Sąd Najwyższy w procedurach określonych w art. 59 ustawy o Sądzie Najwyższym.

2. Jeżeli czynności, prowadzone w ramach porozumienia Ministra Sprawiedliwości z Ministrem Obrony Narodowej przewidzianego w art. 26 § 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676 ze zm.), były ze strony Ministra Obrony Narodowej podejmowane i dokumentowane od dnia 1 stycznia 2007 r. przez Dyrektora Departamentu Kadr Ministerstwa Obrony Narodowej w oparciu o upoważnienie z dnia 27 czerwca 2006 r., udzielone przez Ministra Dyrektorowi Departamentu Kadr i Szkolnictwa Wojskowego tego Ministerstwa (Dz. Urz. MON Nr 12, poz. 163), który to departament zniesiono z dniem 31 grudnia 2006 r., to były to działania podmiotu nieuprawnionego do ich podejmowania, co oznacza, że nie doszło wówczas w sposób prawidłowy do porozumienia, od którego ustawa uzależnia delegowanie przez Ministra Sprawiedliwości sędziego sądu wojskowego do innego sądu.

III KO 1/09 – postanowienie z dnia 12 lutego 2009 r.

Przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy i nie podlega rozszerzającej interpretacji. Nie może zatem, poprzez nadużywanie przewidzianej w nim instytucji, służyć rozwiązywaniu problemów

kadrowych w sądach, gdyż do wypełniania tej roli powołane są organy sprawujące nadzór administracyjny w sądownictwie, dysponujące stosownymi uprawnieniami (np. instytucją delegacji).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 2/09

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sytuacji przywrócenia pracownika do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy oraz podjęcia przez niego pracy w terminie 7 dni od uprawomocnienia się wyroku, pracownik nabywa prawo do dochodzenia odszkodowania na podstawie kodeksu cywilnego stosowanego przez art. 300 kodeksu pracy, ponad przysługujące mu zgodnie z art. 47 kodeksu pracy wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy?”

(poprzednia sygnatura I PZP 7/08)

I UZP 6/09

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy kwotę bazową obowiązującą w dacie złożenia wniosku o emeryturę na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) przez osobę pobierającą wcześniejszą emeryturę, która po uzyskaniu prawa do wcześniejszej emerytury podlegała co najmniej trzydziści miesięcy ubezpieczeniu społecznemu, uwzględnia się przy obliczaniu zarówno tzw. części socjalnej nowej emerytury, jak i podstawy jej wymiaru (art. 53 ust. 1 i ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emerytu-

rach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych)?”

(poprzednia sygnatura I UZP 7/08)

II PZP 3/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wydanie przez Sąd, pod nieobecność stron i ich pełnomocników, na podstawie art. 265 § 1 k.p. postanowienia o przywróceniu stronie terminu do wniesienia odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę na posiedzeniu jawnym wyznaczonym dla publikacji wyroku stanowi pozbawienie stron prawa do obrony w rozumieniu art. 379 pkt 5 k.p.c.?”

II UZP 3/09

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2009 r., stanowi podstawę do przeniesienia odpowiedzialności za zaległości składowe na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i na ubezpieczenie zdrowotne na osoby trzecie?”

**UCHWAŁA IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

I PZP 8/08 – z dnia 20 marca 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

W sprawie z zakresu prawa pracy w pierwszej instancji sąd w składzie jednego sędziego jako przewodniczącego i dwóch ławników (art. 47 § 1 pkt 1 lit. a k.p.c.) może rozpoznać kilka roszczeń łącznie dochodzonych przez powoda w jednym postępowaniu (art. 191 i 193 § 1 k.p.c.), jeżeli wśród nich znajduje się choćby jedno, którego rozpoznanie powinno nastąpić w takim składzie.